

Landtbrukets försvarsfråga

Vardagstryck

National Library
of Sweden

Landbrukets försvarsfråga.

Jordbruket är Sveriges modernäring. Det borde vara alla länders modernäring; ty intet land är själfständigt, som icke kan gifva sina barn bröd från egen torfva. Jordbruket är Sveriges viktigaste näring. Det bör därför omhuldas och skyddas framför hvarje annan näring.

Hvar och en går till sitt arbetsfält med intresse, ty han skall hämta sitt uppehälle från sitt arbete; men ingen älskar den plats, där han förvärfvar sitt bröd, så som jordens odlare. Han lefver i den natur, hvars lif-gifvande krafter uppehålla allt mänskligt lif. Han är en medarbetare i naturens stora hushållning.

Jorden är en gifmild moder, men hon fordrar af sina barn ett troget och tråget arbete. Allt arbete inom landtbruket skall göras väl och i rätt tid. Så är det med jordens brukning, med sådd och skörd, så är det ock med husdjurens vård och skötsel. Hvarje försummelse straffas och straffas hårdt; men den kärleksfulla omsorgen får sin lön.

Då kallelse förr utgått till Sveriges allmog: »Upp till försvar», har det gällt att samla kärnan af Sveriges folk till kamp mot yttre fiender. Ingen har svikit, då han kallats att följa fosterlandets fana.

Då det i dag heter: »Upp till försvar», gäller det för jordens odlare att försvara sig själf och den jord, han är satt att vårda.

Det heter från anstormande skaror inom vårt eget land: »Bort med den själfägande odalmannen! Bort med bonden, bort med godsägaren! Egendom är stöld. Ingen skall äga den jord, han ärft eller lagligen förvärfvat. Jorden skall tillhöra staten, och dess odlare skall blifva tjänare under de klasser som tagit makten i samhället.»

Fienden rustar sig. Du känner hans namn, och Du ser, huru han samlar sina skaror. Du ser också, huru de socialistiska ledarna söka skaffa sig hjälptrupper. Liberalerna, som frukta att makten skall glida dem ur händerna, äro beredda att stödja det socialdemokratiska partiet. Fara står för dörren. Hvem skall slå anfallet tillbaka? Hvem, om icke den svenska allmogen? Åter skallars härskriet: »Upp till kamp för hus och hem!»

Förr lät bonden sina söner taga geväret på axeln och svärdet i handen; nu får han själf gå i striden. Hvar och en måste träda fram och med öfvertygelsens vapen kämpa för sin rättvisa sak. Med valsedeln i sin

hand måste han försvara sina lagliga rättigheter; med hans röst måste väljas en representant, som vill utan dagtingan försvara gällande lag och rätt.

Gif akt!

Skam öfver den som sviker sin plikt på den stora valdagen! Du bör ge akt på fiendens planer och hans stridssätt. Han tränger in i Ditt hus, han söker väcka hat och misstroende hos Ditt husfolk och Dina arbetare.

Den socialistiska tvångspolitiken har hos oss länge härjat på industriens mark, mera hänsynslöst än i något annat land i världen. Nu hafva partiets ledare och agitatorer vändt sig till jordbrukets område. De hafva börjat organisera de öfver axeln sedda jordbruksarbetarna. Hvad är deras närmaste mål? För det första att få ökade bidrag till den socialistiska agitationen och för det andra att skaffa sig hjälptrupper, lämpliga att vid skördetiden skicka fram, samtidigt som de rikta ett angrepp mot sina motståndare bland industriidkarna. Men de hafva ett annat mål för framtiden. Kan man väcka det heliga klasshatet i jordbruksarbetarnas sinnen, kan man få det sociala kriget i gång äfven på landsbygden, på samma sätt som i Östersjöprovinserna, kan man genom ideliga strejker göra jordbrukarnas ställning omöjlig, då skola dessa kanske till sist ge upp striden och låta staten öfvertaga alltsammans.

Komme det så långt, då vore det socialistiska slutmålet uppnådt.

Men det får icke gå därhän. Jordbrukets idkare! I måsten resa Eder till motvärn, kraftigt och beslutsamt. Skörde- och mjölkningsstrejker äro ett brott mot naturens heliga lag, som befaller att arbetet skall ske på rätt dag och på rätt timme. Statens lag måste lyda naturens lag.

Lagstiftningen måste värna och betrygga äganderättens helgd, och den måste gripa in emot godtyckliga strejker på jordbrukets område. Ingen kan godkännas såsom den jordbrukande klassens representant, om han icke i dessa punkter vill kämpa för jordbrukarens rätt och ger klart besked därom.

Gif icke någon Din röst, som icke i rättvisans namn vill lösa jordbrukets stora försvarsfråga!

1892
Jan 1

1892
Jan 1
1892
Jan 1

1892
Jan 1
1892
Jan 1

1892
Jan 1
1892
Jan 1

1892
Jan 1
1892
Jan 1

1892
Jan 1
1892
Jan 1

1892
Jan 1
1892
Jan 1

1892
Jan 1
1892
Jan 1

1892
Jan 1
1892
Jan 1